Dijous 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,21-25): En aquell temps, Jesús els deia: «Per ventura es porta un llum perquè es posi sota d'una mesura o sota el llit? ¿No és perquè es posi sobre el canelobre? Perquè no hi ha res ocult que no s'hagi de manifestar, i no s'ha fet res d'amagat que no s'hagi de posar en evidència. Si algú té orelles per escoltar, que escolti».

I els deia: «Fixeu-vos bé en el que oïu: amb la mesura amb què vosaltres mesurareu, sereu vosaltres mesurats i amb escreix; perquè a aquell que té se li donarà, i al qui no té, fins i tot allò que té li serà pres».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Es porta un llum perquè es posi sota d'una mesura o sota el llit?»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, Jesús ens explica el secret del Regne. Fins i tot utilitza una certa ironia per mostrar-nos que "l'energia" interna que té la Paraula de Déu —la pròpia d'Ell—, la força expansiva que ha d'estendre's arreu del món, és com una llum, i que aquesta llum no pot posar-se «sota d'una mesura o sota el llit» (Mc 4,21).

Us imagineu l'estupidesa humana col·locant l'espelma encesa sota el llit? Cristians amb el llum apagat o bé amb el llum encès amb la prohibició d'il·luminar! Això succeeix quan no posem al servei de la fe la plenitud dels nostres coneixements i del nostre amor. Què n'és d'antinatural el replegament egoista sobre nosaltres mateixos, tot reduint la nostra vida al marc dels nostres interessos personals! Viure sota el llit! Ridículament i tràgicament immòbils: "absents" de l'esperit.

L'Evangeli —al contrari— és una rauxa santa d'Amor apassionat que vol comunicar-se, que necessita "dir-se", que porta en si una exigència de creixement personal, de maduresa interior, i de servei als altres. «Si dius: Prou!, estàs mort», diu sant Agustí. I sant Josepmaria: «Senyor: que tingui jo pes i mesura en tot..., menys en l'Amor».

«Si algú té orelles per escoltar, que escolti. I els deia: «Fixeu-vos bé en el que oïu» (Mc 4,23-24). Però,

què vol dir “escoltar”?; què hem d'escoltar? És la gran pregunta que ens hem de fer. És l'acte de sinceritat envers Déu que ens exigeix saber realment què volem fer. I per a saber-ho cal escoltar: cal estar atent a les insinuacions de Déu. Cal introduir-se en el diàleg amb Ell. I la conversa posa fi a les “matemàtiques de la mesura”: «amb la mesura amb què vosaltres mesurareu, sereu vosaltres mesurats i amb escreix; perquè a aquell que té se li donarà, i al qui no té, fins i tot allò que té li serà pres» (Mc 4,24-25). Els interessos acumulats de Déu nostre Senyor són imprevisibles i extraordinaris. És una manera d'excitar la nostra generositat.

En Santa Maria hi trobem el millor model de correspondència a la crida de Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Concedeix-me, Senyor, un amor que mai declini, perquè amb ell brilli sempre la meva llum i no s’apagui mai, i les seves flames siguin per a mi foc ardent i pels altres llum brillant» (Sant Columbà, abat)

- «Dels obstacles, que perduren en el nostre temps, ens limitarem a citar la falta de fervor, tant més greu quant que ve de dins. Aquesta manca de fervor es manifesta en la fatiga i desil·lusió, en l’acomodació a l’ambient i sobretot en la manca d’alegria i d’esperança» (Sant Pau VI)

- «Tota la vida del Crist va ser un ensenyament continu: els seus silencis, els seus miracles, les seves accions, la seva pregària, el seu amor als homes, la seva predilecció pels petits i els pobres, l’acceptació del sacrifici total sobre la creu per la redempció del món, la seva Resurrecció, són l’actuació de la seva paraula i l’acompliment de la Revelació» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 561)